

Sygn. akt III Cz 1/14

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Gabriela Sobczyk (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 stycznia 2014 roku

sprawy z wniosku S. C. jako syndyka masy upadłości K. F. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe (...)

o wpis w księdze wieczystej

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 5 grudnia 2013 r., sygn. akt Dz. Kw GL1Y/0000371/13- (...)

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 1/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 5 grudnia 2013r. Sąd Rejonowy w Rybniku oddalił wniosek wnioskodawcy S. C., syndyka masy upadłości K. F. o zwrot opłat od skarg na zarządzenie referendarza w kwocie 240 zł, a nadto opłat od zażeń kwocie 120zł.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że zarządzeniami referendarza wnioski wnioskodawcy o dokonanie wpisów w księgach wieczystych zostały zwrócone. Na skutek złożenia skarg, zarządzenia referendarza utraciły moc, Sąd ponownie rozpoznając wnioski zwrócił je. Wnioskodawca złożył zażalenia na te zarządzenia. Sąd Okręgowy uwzględnił te zażalenia zmieniając zarządzenia o zwrocie poprzez ich uchylenie. Jednocześnie nie zajął się kwestią zwrotu opłat.

Odnosząc się do aktualnego wniosku Sąd Rejonowy powołał się na treść art. 79 ust.1 pkt 1e) i f) ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że w niniejszej sprawie nie zaistniały podstawy do zwrotu opłaty.

Wskazał, że zgodnie z przytoczonym przepisem przesłankami jest uwzględnienie skargi, zażalenie na skutek oczywistego naruszenia prawa i stwierdzenia tego naruszenia przez Sąd. Sąd Rejonowy wskazał, że oczywiste naruszenie prawa ma miejsce, gdy występuje sprzeczność z zasadniczymi i nie podlegającymi różnej wykładni przepisami prawa, jeżeli wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest zauważalna bez konieczności dokonywania jego głębszej analizy. Konieczne jest też stwierdzenie tego oczywistego naruszenia przez Sąd odwoławczy. Jakkolwiek ustawa nie określa sposobu realizacji tej przesłanki, w ocenie Sądu Rejonowego należy przyjąć, że w sentencji postanowienia Sąd odwoławczy winien orzec o nakazie zwrotu opłaty przez Sąd, który ją pobrał. Natomiast w uzasadnieniu winny być zawarte motywy potwierdzające kwalifikowane naruszenie prawa. W ocenie Sądu

Rejonowego nie jest wystarczające samo uwzględnienie środka odwoławczego. Podobnie, gdy chodzi o uwzględnienie skargi, obowiązek zwrotu opłaty od skargi spoczywa na sędzi, który ją rozpoznaje.

Zażalenie na to postanowienie złożył wnioskodawca, domagając się jego uchylenia. Wskazał, że stanowisko Sądu I instancji nie znajduje podstaw formalno- prawnych, gdyż postanowieniem z dnia 28 czerwca 2013r. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone zarządzenia poprzez ich uchylenie, a w dniu 30 sierpnia 2013r. dokonano wpisu zgodnie z wnioskiem. Zatem skoro zażalenia zostały uwzględnione w ocenie skarżącego wydaje się oczywiste, że opłaty winny zostać zwrócone. W ocenie skarżącego naruszenie prawa przez referendarza i Sąd było oczywiste, a wadliwość zaskarżonego orzeczenia zauważalna bez konieczności głębszej analizy.

Sygn. akt III Cz 1/14

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny okoliczności sprawy, a wydane przez niego rozstrzygnięcie uznać należy za niewadliwe.

Trafnie wskazał Sąd Rejonowy, że unormowanie art. 79 ust.1 pkt e/ i f/ ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych znajduje zastosowanie w razie oczywistego naruszenia prawa i stwierdzenia tego oczywistego naruszenia przez Sąd rozpoznający skargę czy zażalenie.

Opis przesłanki zwrotu opłaty przy użyciu przymiotnika „oczywiste” wskazuje na to, że nie każde stwierdzone naruszenie prawa, które doprowadziło do uchylenia czy zmiany zaskarżonej decyzji sądu czy referendarza stanowi podstawę do dokonania zwrotu opłaty. Zasadnie też zwraca uwagę Sąd Rejonowy, że oczywistość tego naruszenia winien stwierdzić sąd rozpoznający środek odwoławczy. Wskazane przesłanki nie zaistniały w niniejszej sprawie. Wprawdzie zażalenia skarżącego zostały uwzględnione, lecz u podstaw decyzji Sądu II instancji legła wykładnia przepisów prawa, a w szczególności rozważania co do zakresu odpowiedniego stosowania przepisów postępowania procesowego (dotyczących wymogów formalnych pisma wszczynającego postępowanie) w postępowaniu nieprocesowym w związku z treścią art. 13§2kpc i art. 510§2kpc. Zatem wskazana materia nie miała charakteru bezpośredniego stosowania konkretnego przepisu prawa bez dokonywania jego szczegółowej wykładni. W tych okolicznościach nie można uznać, że w sprawie zaistniało oczywiste naruszenie prawa. Nadto z uzasadnień postanowień Sądu Okręgowego rozpoznającego zażalenia skarżącego nie wynika, aby stwierdził on zaistnienie oczywistego naruszenia prawa w opisywanych sprawach.

Skoro zatem nie zaistniały przesłanki uzasadniające zwrot opłaty, zażalenie jako niezasadne należało oddalić po myśli art.385 kpc w zw. z art. 397§2 kpc w zw. z art. 13 §2kpc.

SSO Gabriela Sobczyk